

انبوه سازی راه گذار به نوسازی و بهسازی

بافت فرسوده

نیلوفر باقری نژاد رشوانلو
Niloob21@yahoo.com

چکیده

دیر زمانی نیست که بشر در حوزه مباحث شهری در یک فرآیند پیوسته از زمان انقلاب صنعتی به پاسخگویی اختصاصی رسیده است ، تا کنترل تحولات آن را در تصور خود در آورد. از ابتدای سده بیستم و با روی کار آمدن مدرنیسم که اغلب متمرکز و آمرانه به مسائل می نگریستند ، رویکردهای متولد از خطاها و کاستی های آن که نابسامانی هایی از قبیل بی هویتی ، افترتراق مناطق ، یکنواختی و... را سبب شده بود به یافتن حلقه مفقوده ای مشغول شدند که می توانست ورق را به سود تجدد برگرداند. آن هنگام که از پس طرح های مستبدانه بخش هایی از شهر نتوانستند خود را با پیشرفت هم سوکنند و سیمای بصری که به مرور رو به فرسودگی می گروید و مسئولان را درمانده از مقابله با سیر نزولی توسعه آن بخش ها کرده بود ، نظریه پردازان پست مدرن یک چیز را حلال مشکلات دانستند که آن جز مشارکت مردمی که در آن سهم هستند. در ایران که طرح ها برنامه چهارم قبل از انقلاب برای سامان شهرها بوجود آمدند همواره با فرسودگی دست و پنجه نرم می کردند. در این مقاله : ادبیات نظری حوزه مشارکت و همچنین مفهوم فرسودگی بیان شده است، در بخش بعد معرفی محدوده و سیر تکاملی آن بیان شده و در آخر نتیجه گیری و پیشنهاد هایی آورده شده است که در مجموع اهمیت مفهوم مشارکت را در حل مسائل این بخش ها به گونه نمایان شود که تنها رویکردی در این زمان است که قابلیت اجرایی شدن در این بخش ها را دارد. همچنین امید است که پایان این مقاله شروعی برای تحقیق های عملیاتی تر در این حوزه باشد.

مقدمه

در زمانه امروز تغییرات گسترده ای در همه ی جنبه های زندگی انسانی رخ داده است که این تغییرات در عرصه های گوناگون از فرهنگ، اقتصاد، سیاست و... گرفته تا روش های الگوی زندگی انسانی را تحت تاثیر خودش قرار داده است. و چنانچه که گاه به پیش و گاه به پس می رود و نظریات و اندیشه های نو هر روز برای برون رفت و پیشرفت اوضاع مانیفست وار سر برمی آورد؛ این شهر ها هستند که به عنوان عصاره ای از همه عرصه ها در زمانه، همه چیز را نمایان می سازند. آن هنگام که بخشی از آن به پس و بخشی به پیش می رود و زمام کار از دست صاحبان حکومت شهری خارج می شود که گاه این خروج به اجبار و گاه به اختیار